

I. W. S. A. Bulletin.

Paa den internationale Valgretsalliances Møde i København i August blev det besluttet at udgive et internationalt Blad, som skulde holde sine Læsere à jour med Valgretssagens Fremgang Verden over. De første to Numre er nu udkommet, men for at sikre Bladet økonomisk maa det have mindst 400 Abonnenter (det har nu 271). Det udgør en Gang maaendelig med 8 Sider og koster 3 Kr. aarlig. Redaktøren er: *Miss Martina G. Kramers, 92 Kruiskade, Rotterdam.* Er der nogen af dette Blads Læsere, der ønsker at abonnere paa I. W. S. A. Bulletin, kan De bestille det direkte hos Redaktøren: *Miss Kramers,* eller hos *Kvinden og Samfundets Redaktion, Lyngby.*

Politisk Kvindeforening.

Paa Generalforsamlingen Tirsdag den 30. Oktober kom, efter Beretning af Formanden og Beretning af Kassereren, følgende *Forslag til Omorganisation* til Forhandling:

Da det efter Forhandlingerne paa den internationale Alliances Valgretsmøde i August er klart, at vor danske Valgretsorganisation ikke tilfredsstiller de Fordringer, som Alliancen opstiller for nationale Associationer:

„A National Suffrage Association shall be composed of organized groups which work *exclusively* for woman suffrage.“ („En national Valgretsforening skal bestaa af organiserede Grupper, der *udelukkende* arbejder for Kvindevalgret“), har Bestyrelsen for Politisk Kvindeforening, som er den eneste større Forening i Danmark, der har Valgretten til *Eneformaal*, besluttet at henstille til Medlemmerne at lade den gøre Begyndelsen til en Omorganisation. Det foreslaas derfor:

At Politisk Kvindeforening udtræder af „Danske Kvindeforenings Valgretsforbund“. antager Navn af „Københavns Kvindevalgretsforening“ og saavidt muligt søger tilsvarende lokale Valgretsforeninger dannet andetsteds med en eventuel Sammenslutning — efter svensk og norsk Forbillede — for Øje.

Dette vedtoges med 58 Stemmer imod 22.

Et Indlæg.

I Anledning af Fru Wolfs Omtale i nærværende Blads Nr. 17 af Jensen-Sønderups Foredrag i Lemvig og min Protest mod Foredraget, beder jeg om Plads for følgende:

I mange Aar har jeg sympathiseret med Arbejdet for Kvindens og Mandens Ligestilling, og jeg har været Medlem af „Dansk Kvindesamfund“ siden Lemvigkredsen blev dannet. I de forløbne Aar har jeg hørt mange Foredrag om den Sag, men har aldrig af Foredraget kunnet udlede, hvor Talerens politiske Stade var, for jeg forleden hørte Jensen-Sønderup.

Jeg kan forstaa, at en Taler kan være saa interesseret i andre Sager — end den han i Øjeblikket taler om og for — at han kan komme til at berøre disse andre, men Jensen-Sønderups Foredrag var ikke alene rent partipolitisk, men han var sig det fuldstændig bevidst og ytrete selv ved Slutningen af sin Tale, at han havde holdt et politisk Foredrag.

Jeg har altid tænkt mig, at „Dansk Kvindesamfund“ var neutral Grund, der fra alle politiske Lejre kunde samle de Kvinder og Mænd, der mødtes i Kravet om Kvindens Ligestilling med Manden. Selvfølgelig kan de enkelte Medlemmer have andre Opgaver at arbejde for, men dette maa efter mit Skøn ikke ske ved Samfundets Møder, da det let fører til at splitte de Kræfter, der skulde arbejde sammen mod det fælles Maal. Det var dette Skøn, der fik mig til at protestere mod Jensen-Sønderups Foredrag, skønt jeg i det væsentlige var enig med ham i de fremsatte Tanker, hvorfor jeg blandt andet ogsaa kunde sige til ham, at jeg ved et politisk Møde kunde have takket ham for Foredraget, medens jeg nu maatte protestere mod det. Jensen-Sønderup bemærkede til min Protest, at han ikke kunde tale om det paagældende Emne — hvis Behandling jeg ikke vil ind paa her — uden ogsaa at omtale sit politiske Stade, men jeg skal hertil svare, at jeg kort forinden hørte et Foredrag af Frøken Anne Bruun om samme Emne, uden at hun kom ind paa Partipolitik.

Maaske Kvinden har den Evne forud for Manden, at hun — naar det er nødvendigt — kan holde sine forskellige Interesser ude fra hinanden; hvis saa er, vilde jeg ønske, at hun ikke alene søger at bevare denne Evne, men ogsaa søger at udvikle den hos Manden, saa vilde meget Arbejde fremmes ganske anderledes godt, end det nu bliver, men der er vist desværre langt tilbage; endnu er vi ikke komne længere end, at selv saa højstillede Mænd som Ministre holder partipolitiske Foredrag ved Sygekassefester.

Jeg kan godt forstaa, at „Dansk Kvindesamfund“s Medlemmer ønsker at høre Foredrag om Politik, men der er jo i enhver By rigelig Adgang dertil, og vil Kvinderne endelig høre Politik i deres egen Forening, vil jeg finde det mest korrekt, om det forud bliver bekendtgjort, at Foredraget er politisk, og helst vilde jeg, at der blev sørget for Talere, der havde forskelligt Syn paa Politiken, saa der kunde blive Diskussion, særlig da, hvis det er som Fru Wolf mener, at Politik for mange Kvinder er uforstaaelig Tale. Hvis man uden forud at forstaa Politik kun hører den omtalt fra et enkelt Partis Standpunkt, fremmer det ikke i tilstrækkelig Grad Forstaaelsen, og det kan da vel ikke være Meningen, at Kvinderne, naar de en Gang — forhaabentlig i en ikke altfor fjern Fremtid — faar politisk Valgret, skal i samlet Trop rykke ind i et bestemt politisk Parti; hvis saa er, maa jeg i alt Fald give Afkald paa en af mine ideelle Drømme om Kvindens Deltagelse i Politik, nemlig den, at hun i nogen Maade skulde kunne bidrage til, at vi kunde naa saa